HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דקניה נכויה. ומשמע הויה ליפסילה כדכתיב[ה] וכת כהן כי תהיה לגיים זר: **משום דעונה.** בפ"ק כתובות בפרק אע"פ (דף ז:) דבר תורה מרוסקה בת ישראל אוכלת בתרומה לכתיב[ו] קנין כספו הוא יאכל בו ומה טעם אמרו אינה אוכלת גזירה שמא ימזגו לה כוס בפני בעלה[ז] ותלך ותמקח לאחיה ולאחותה: **בתקנתא דרבנן.** דתרם אע"ג דלאו בר דעת הוא תקינו בית דין בפ' תרם שנשא (דף קיב:): **קס"ד בשומרת יבם לבן ט'.** ולא בת עליה. ולמאי הלכתא נקט בן ט' לי למיפסל להשמועינן דכיון דחזי לביאה פסיל לה בזיקה יבמין מאי הויא בן ט' לפיל קטן נמי דלא קיימן בה ושפה אל בית חליצה ולמשמעינן בזיר מבן ט': **ולי לאחולי לו.** ולי להכי נקט בן ט' להשמועינן רבותא דאע"ג דחזי לביאה לא מכיל יבמתו בזיקתו לפילפל קטן גדול ממש לא מכיל ללאו קניגו הוא להכי השמעי' בגדול בריא דמתני': **הכא על יבמתו.** דלילו גדול הוה אכל ומשמועינן רבותא דאע"ג דביאתו ביאה לא מכיל ופוסלין דקתני במתניתין משרת קאי לעובר ויבם בלא ביאה ולחילוסין ומרם אחל בן ט' לא נקט ליה אלא משום ופין השתא דקתני פסק בן ט' שנים ויום אחד גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי נתין חלל וממזר שבאו על בהנת לויה וישראלית פסלוה והא מדקתני סיפא אם אינן ראוין לבא בישראל הרי אלו פוסלים מכלל דרישא לאו בפסולים עסקינן רישא פסולי קהל סיפא פסולי כהונה: גופא בן ט' שנים ויום א' גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי נתין חלל וממזר שבאו על בהנת לויה וישראלית (ע"ש) ואע"ג דבפ"ק דקדושין (ד' י: ושם) מייתי לה מק"ו דבן נג נג ונשותה דרים בספרי מכל טהור בציבכם והיא דמפיק לה מהתם וציבכם היינו דספרי מסכתא הוא וכמה דרשות יש בגמרא שדורש בתורת כהנים ובספרי מפקוקים מחרים ומיהו לא יתייצב הא למייצב הך מסכתא דהאי קנין לחמיו הוא התם בפרק אע"פ (כתובות דף נא. ושם) דמייתי לה על משנה לעמונה דקתני כיצד אין מאכיל לפי מה שפירשנו דהיינו דוקא היכא דלא אכלה במחי הבעל לו אבל אחיו אכלה במחי הבעל ואמר רבינו שם דהתם ה"פ קנין כספו אמר רחמנא דתקון משנים עשר חדש ולהכי לחולכתא ולהאי קנין לחמיו הוא ולא תקון רבנן שמאכל ממתי היכא אלא עד שמבעל אם לא שכבר אכלה במחי הבעל:

אי בת כהן לישראל היא פסיל לה דהא קניה בהא הויה. מתוך הלשון משמע דמקרא דמכי תהיה לאשה זר ונפקא דרשה דכתיב בקונטרס ומיהו לקמן מפיק לה מוסבה על בית אחיו דכתיב מכלל דמעיקרא לא אכלה וכי תהיה לאיש זר ומיהו לעולם נעשבה לפסול לה פסלה והכא הך דרשה דפסוטה נקט דאי לאו דנפקא לן מוסבה הוה מוקמינן לאיכוין דפסלי וכן דרך הגמרא בכמה מקומות[ט] ועוד אמר ר"י דמשום דמאי קרא דכי תהיה דרשינן נמי לעיל מוחזק בהויה לאיכוין דפסלי ושוק להכי נקטיה נמי הכא: **קניא** ליה. לאו דוקא אלא כלומר זקוקה לו דבעיא בן תשע דגרסי חזיא ליה והכי פירושו כיון דמדאורייתא זקוקה וביאתו ביאה ולא בעינן כוונה ביבמה קס"ד דקני לה מדאורייתא ולוכיל קא משמע לן דלא משום דלא קני לה:

ריש"א פסולי כהונה סיפא פסולי קהל. וכן גירסת ר"ח ולא כספרים דגרסי סיפא דהא קתני סיפא ואם אינו רואי לבוא בישראל וה"ת וכיון דתנא רישא פסולי קהל דוקא ואם תאמר רישא פסולי קהל דוקא בבא קמייתא דהוה ליה למיתני בסיפא פסול קהל דכ"ש הוא ויש לומר דתנא סיפא לגלויי דאפילו בפסולי קהל דוקא ואם תאמר רישא פסולי קהל ובבא בתר הכי פסולי כהונה ניחא דלא חזלינן בתר חזקה ליוחסין כדקאמר רבי יהושע בפרק קמא דכתובות (דף יג.) לא מפיה אנו חיין אלא היא בחזקת בעולה לנתין וממזר ואפי' בדוב כשריס אלמה כדאמר התם ולא מוקמינן לה בחזקה ואפילו לרבן גמליאל ורבי אליעזר דמכשרי היינו משום דאמרה לכשר נשבלתי אבל הכא דלא ידעה אם הוא בן תשע לה אבל לתרומה קשיא אמאי לא מוקמינן להו בחזקה דאפילו לענין תרומה אינה אלא כמו לענין [ב] עבדים ולתרומה מוקמינן בחזקה דהא בכתובות בפ"ב (דף כו. ושם) גבי מוחזק לן בתוה דאמי לכהן הוא ופקע עליה קלא דבן גרושה הוא כו' ומוקי לה בתרי ותרי מאמע אמי לאו משום זילותא דבי דינא הוא אלא מכשי ליה לכהוני לענין תרומה אמי לכהונה לא מסקינן ליה בתרי ותרי דתרומה בקידושין בהתומר (דף סו.) גבי עובדא דינאי המלך ום לומר דהכא כגון דאמאע בתר הכשאע שהוא ואמי בן תשעה אף על פי שהיה ספק בשעת עליה לא מוקמינן ליה בחזקה קמייתא אלא בחזקה דאחזקה קמייתא אמרינן ליה:

דהא קניה בהויה ואי בת ישראל לכהן היא לא מאכיל לה משום דעולא: והחרש: [א]אי בת כהן לישראל היא פסיל לה דהא קניה בתקנתא דרבנן ואי בת ישראל לכהן היא לא מאכיל [1]קנין כספו אמר רחמנא והאי לאו בר קנין הוא: ובן תשע שנים וכו': קס"ד בשומרת יבם לבן תשע ויום אחד למאי אי למיפסל קטן נמי מיפסל פסיל אי לאכולי גדול נמי לא מאכיל אמר אביי הכא ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינן דמדאורייתא קניא ליה סד"א הואיל ומדאורייתא קניא ליה וביאתו ביאה אימא לוכיל קמ"ל [ב]עשו [2]ביאת בן ט' שנים ויום אחד כמאמר בגדול א"ל רבא אי הכי סיפא דקתני ספק בן ט' שנים ויום אחד ספק שאינו השתא ודאי בן ט' לא מאכיל ספק מיבעיא אלא אמר רבא [3]בבן תשע שנים ויום אחד דהנך פסולים קתני דפסלי בביאתן וכדתניא [3]בן תשע שנים ויום אחד גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי נתין חלל וממזר שבאו על בהנת לויה וישראלית פסלוה והא מדקתני סיפא אם אינן ראוין לבא בישראל הרי אלו פוסלים מכלל דרישא לאו בפסולים עסקינן רישא פסולי קהל סיפא פסולי כהונה: גופא [4]בן ט' שנים ויום א' גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי נתין חלל וממזר שבאו על בהנת לויה וישראלית פסלוה והא מדקתני סיפא אם אינן ראוין לבא בישראל הרי אלו פוסלים מכלל דרישא לאו בפסולים עסקינן רישא פסולי קהל סיפא פסולי כהונה: גופא [4]בן ט' שנים ויום אחד גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי נתין חלל וממזר שבאו על בהנת לויה וישראלית [ו] פסלן רבי יוסי אומר כל שזרעו פסול פוסל כל שאין זרעו פסול אינו פוסל רשב"ג אומר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאין אתה נושא בתו אי אתה נושא אלמנתו: מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא [2]ובת כהן כי תהיה לאיש זר [ח]כיון שנבעלה לפסול לה פסלה האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא בת כהן דמינסבא לזר [ט]לא תיכול החיא [3]מושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל נפקא מדקאמר רחמנא ושבה אל בית אביה תאכל מכלל דמעיקרא לא אכלה אי מהחיא הוה אמינא [י]לאו הבא מכלל עשה עשה כתב רחמנא האי ללאו [לאו] [4]מוכל זר לא יאכל קדש נפקא ההוא

א מיי' פ"ח מהל' מלכים ה"ב:

ב מיי' פ"ל מהל' יבום הל' טו ופ"ה הל' יח קמג עשין נח נג טוש"ע אה"ע סי' ו ועי"ש סעי' ג:

ג מיי' פ"ח מהל' מלכים הל"ג תרומות הל' יא טוש"ע שם סעי' ג:

ד מיי' פ"ח מהל' מלכים הל"ג תרומות הל' יא טוש"ע שם סעי' ה:

ה מיי' פ"ו מהל' תרומות הל' ז וכל' ל"ג ו מיי' שם הלכה ה:

ו עי' בתוס' ד"ה ויצא וכקדושין ע"ש.

ז נקמן לו. [נדה מה.], **ח** [קדושין עד:], **ט** [ועיין תוס' שילהין טו: ד"ה בכתיבה], **י** ג"ע עוכר ויבם מהכ"מ וע"ש,

ח גמ' ויצאלים פסלוה כ' יוסי: (ג) רש"י ד"ה כומי וכו' דקסבר כותים גיורי:

ט [ובספרא נדה פ"ו], [ועיין עד: וש"ג], [ויקרא כג:], **ו** [שם], **ז** גמ': תמיה, **ח** [דף סמו.], **ט** [ד"ה ואפילו], **י** [וע' תוס' עירובין טו: ד"ה בכתיבה], **כ** ג"ע עוכר ויבם מהכ"מ וע"ש,

תורה אור השלם

1. וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ: ויקרא כב יא
2. וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל:
ויקרא כב יב
3. וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ: ויקרא כב יג
4. וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשָׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ: ויקרא כב י

הגהות הב"ח

(א) גמ' ויצאלים פסלוה כ' יוסי: (ב) רש"י ד"ה כומי וכו' דקסבר כותים גיורי:

מוסף רש"י

בן ט' שנים ויום אחד. שהוא גר עמוני וכו' דבכי הא פסלוה. לכהנת מן התרומה ומן הכהונה ולויה וישראלית עוד לכהן (קדושין עד:). כל שזרעו פסול. מן הכהונה, פוסל. את שאתה נושא בתו (שם). לכהן קאמר (שם).

תוספות ישנים

בפק בן תשע. וא"ת אמאי פסל מוקמינן במחזקתיה לעל הוה בן תשע וא"ל דמעלה עצו ביומסין דהיינו דוקא לכהונה אבל בתרומה אף אינה לאיכוין לאיגלי אין המחזק כלום (ו):

כח א מיי' פ"ח מהל' מלכים ה"ב:

כט ב מיי' פ"ל מהל' יבום הל' טו ופ"ה הל' יח קמג עשין נח נג טוש"ע אה"ע סי' ו ועי"ש סעי' ג:

לא ד מיי' פ"ח מהל' מלכים הל"ג תרומות הל' יא טוש"ע שם סעי' ה:

לב ה מיי' פ"ו מהל' תרומות הל' ז וכל' ל"ג ו מיי' שם הלכה ה:

לג ו מיי' שם הלכה ה: